

Çikolata sektörünün stratejik ürünü ile dünya üretiminin yüzde yetmişinin ülkemizde olduğu ve gittikçe dünyada dikim alanlarının genişlediği söylenir. Ülkemizden başka İtalya, Azerbaycan, Amerika, Gürcistan, İspanya ve Yunanistan ile birçok ülkede yetiştirilir. Tarımda devlet politikası olmadığından ve üreticide ürününe sahip çıkmadığından dolayı hemen her yıl fiyat istikrarsızlığı ile kamuoyunda yer almaktadır. Sadece doğal afetlerin ürüne aşırı zarar verdiği yıllarda fiyatlar yüksek olup o yıllarda da çoğu yerlerde hiç ürün olmadığı, diğer yerlerde de çok az olduğu görülmektedir, kısacası afet derecesine göre ürün fiyatı. Böyle bir Pazar şekli olur mu? Hükümet üreticiye, üreticide ürününe sahip çıkabilse sorun çözüyor.

Tarımda ulusal politikalar oluşmadığından üretici ihtiyacı olmasa bile elinde avucunda ne kadar mahsulü varsa emanet ya da satış yöntemiyle pazara indirmekte olup piyasanın taleplerini erken karşılamaktadır. İhtiyaç kadar fındık satmayı öğrenmedik. Bir alımda 500 kg soğan, patates, pirinç v.b ürün almadığımız gibi ihtiyacımız yoksa fındığı da yüksek kilolarda satmamalıyız. Kaldı ki fındık kısa ömürlü yemişlerden değildir. Özellikle emanete bırakanlar yeri dar olduğundan oynayamadıklarını söylerler...

Fiyatlarda aşırı düşüşler olunca kamuoyundan "TMO" devreye girsin sesleri yükseliyor da, üretici kendi kuruluşu olan Fiskobirlik konusunda tek kelime etmiyor. Halbuki aynı üretici "timo, temo" diye alaya alarak ya da adını yanlış telafuz ettiği kurumdan özellikle "**yaşmada kurumu**" konusunda neler çekmişti. Önce kendi kuruluşumuzu ve ürünümüzü biz sahiplenelim de sonra başkalarından yardım bekleyelim. Fiyatların düşmesine rağmen fındıkta girdi fiyatları her yıl sürekli yükseliyor Aslında biz fındık düştü diyoruz ya, düşen fındık değil, ülke tarımının yok oluşudur. Diğer bir yönden bakarsak yabancı hiçbir girdisi olmadan iki milyar dolar civarında ihracat yaptığımız tek tarım ürünüdür. En azından bu dövizin hatırına Fiskobirliğin ayağa kaldırılması gerekmez mi? Bütün tarım ürünlerimizde olduğu gibi sahipsizlikten fındık dalda tekleme olmanın ötesine geçemiyor.

Bu sahipsizlik politikasıyla fındık mehter takımı örneği bir çıkıyor, iki iniyor. Tarımın önemine inanmayan zihniyete göre de bunlar “**Fındık kabuğunu doldurmayan işlerle**” uğraşmaktan öte bir şey değildir. Bu kadar fındık ne oluyor dersiniz azıcığını toplarken ve harmanda üretici ile kurumuşluğuna bakarken manav yiyor, kalanı da fındık kurdunun nasibi olsa gerek. Neyse susalım, çünkü eski yıllardan biliyoruz her konuşmada aşırı fiyat düşüşleri olduğundan “zaten hep yeşildi fındık dalları” diyerek bu konuyu kapatalım.